

အောင်မြင်စာပေ

မြပုလဲခင်

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

တိမ်းညွတ်မိသော ချစ်သံစဉ်

ပန်ချီလီစာပေ ၂၀၁၇

အပိုင်း (၁)
အဖြူရောင်အပိုင်းအစများ

ကစဉ်ကလျား ပြေးလွှားနေသော

နေရာမမြဲ လှုပ်ရှားနေသော

တစ်ခါတစ်ရံ တည်ငြိမ်နေသယောင် ဟန်ဆောင်တတ်သော...

ရွှင်မြူးသည့်အခါ ရွှင်မြူးပြီး ဒေါသဖြစ်သည့်အခါ ဖြစ်နေသည့် ထို
အရာကို စိတ်ဟု ခေါ်နိုင်မလားတော့ မသိ။

ပန်းမိုးထက် တစ်ယောက် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေသော စိတ်ကို
ငြိမ်အောင် ထိန်းရင်း သူ သယ်ယူလာသည့် စာအုပ်နှင့်ဖိုင်များကို အိမ်
ရှေ့ ဆက်တီစားပွဲပေါ်တွင် ပစ်တင်လိုက်ပြီး ဆက်တီ ဆိုဖာရှည်ကြီးပေါ်
တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် လဲလျောင်းလိုက်သည် ။

"ဖူး"

သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို မှုတ်ထုတ်ရင်း နှုတ်မှ မကျေမနပ် ရေရွတ်နေ
ပြန်သည် ။

"တောက်.. ဒါလေးကို ဘာလို့ မရရမှာ လဲ"

သူ့မကျေမနပ် ရေရွတ်သံကို မလှမ်းမကမ်းရှိ သူ ဝင်လာကတည်းက
မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေသူ ဒေါ်ကြီးလှ ကြားသွားသည် ။

"ဟဲ့ဟဲ့.. မကျောင်းသူ၊ ဘာကို လိုချင်နေပြန်တာလဲ၊ ဦးဖေနဲ့ မေ လာမှ ပူဆာ"

ဘုမသိ ဘမသိ ဝင်ထောက်သော ဒေါ်ကြီးလှစကားကြောင့် ပန်းမိုးထက် စိတ်ပိန်သွားသည်။ ။

"ဟာ.. ဒေါ်ကြီးကလည်း မသိဘဲနဲ့ စွတ်ထောက်နေတယ်၊ သမီးက ဘာလိုချင်လို့မှ မဟုတ်ဘူး "

"အင်"

ဒေါ်ကြီးလှ အတွေးကျပ်သွားသည်။ ။ ပြီးမှ ...

"ဪ.. အေးအေး၊ သမီး ကျောင်းသူမ ပင်ပန်းလာတယ်၊ ခဏ ခဏ"

ဒေါ်ကြီးလှ သူထင်ရာ စွတ်ထင်ပြီး နောက်ဖေးခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ။ ပန်းမိုးထက် ဘာမှ မပြောတော့၊ ဆက်လဲနေလိုက်သည်။ ။ သို့သော် အချိန်များများ မနားလိုက်ရ။

"ရော့.. ပန်းသမီးလေး သံပရာရည် သောက်"

ဒေါ်ကြီးလှက သူ့မျက်စေ့အောက်တွင် ကြီးပြင်းလာသည့် ပန်းမိုးထက်ကို အရမ်းချစ်သည်။ ။ ထို့အတွက် သူ့စိတ်ထဲတွင် ရှိသလို နာမည် အမျိုးမျိုးပေးကာ ခေါ်ချင်သလို ခေါ်သည်။ ။

တစ်ခါတစ်ရံ ကျောင်းသူမ.. မကျောင်းသူ

တစ်ခါတလေ ပန်းသမီးလေး.. ပန်းသီးမ

စိတ်ဆိုးလျှင် မိမိုး၊ အရှုပ်ပလုတ်မလေး စသဖြင့် ခေါ်ချင်သလို ခေါ်သည်။ ။ အခေါ်အဝေါ်များ ထဲတွင် ပန်းမိုးထက် အကြိုက်ဆုံး အခေါ်အ

ဝေါက..

"ပန်းသမီးလေး"

ဒီအခေါ်အဝေါ်ကြောင့် ရှုပ်နေသောစိတ် နည်းနည်း ရှင်းလာသဖြင့် သံပရာခွက်ကို ယူပြီးတော့ သောက်လိုက်သည်။ ။

"အား.. ခုမှ လန်းသွားတော့တယ်၊ ကျေးဇူးပဲ ကြီးမေ"

စိတ်ကြည်သွားသည့်အတွက် အခေါ်အဝေါ်ပါ ပြောင်းလိုက်သည်။ ။
ကျေးဇူးပဲ ကြီးမေတဲ့။ ။

ဒေါ်ကြီးလှ ကျေနပ်အားရဝမ်းသာစွာ ရယ်မောရင်း မီးဖိုထဲ ပြန်ဝင်သွားသည်။ ။

စိတ်ကြည်လင်လာသဖြင့် စာအုပ်နှစ်အုပ် (၃) အုပ် ယူကာ ဖေဖေ ကွန်ပျူတာခန်းထဲ ဝင်လိုက်ပြီး ကွန်ပျူတာရှေ့တွင် ထိုင်လိုက်ပြီး စောစောက သူ မကျေမလည် ဖြစ်နေသည့် သင်ခန်းစာကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်ရန် Power ခလုတ် ဖွင့်လိုက်သည်။ ။

"အင်း"

ခဏအကြာတွင် Window XP Logo ပေါ်လာသဖြင့် သူနှင့် သက်ဆိုင်သည့်ဖိုင်ကို ဖွင့်ကာ ရုံးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ Microsoft World ကို ထပ်ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် မကျေမလည် ဖြစ်နေသည့် သင်ခန်းစာများကို သဲသဲမဲမဲ လေ့ကျင့်နေလိုက်သည်။ ။

ပန်းမိုးထက် ညာလက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် Mouse (လက်ကိုင်ခလုတ်) ကလေးနှင့် ရှေ့တည့်တည့်ရှိ Keyborad ပေါ်ရှိ စာစီစာရိုက် ခလုတ်ကလေးများ အနားမရ တတောက်တောက် တထပ်ထပ်နှင့် ပြေးလွှားနေရသည် အထိ အလုပ်များ သွားသည်။ ။ ပန်းမိုးထက် တစ်ယောက်မှာ

လည်း ကွန်ပျူတာနှင့်လူ တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ။

"အမလေးလေး.. ငါ့သမီးလေး ပန်းမိုးထက် အပြတ်ကို အလုပ်ရှုပ် နေပါလား၊ Computer သင်ခန်းစာက ခုမှ ငါးရက်ထဲ ရှိသေးတယ်၊ Office 2007 ထဲတောင် ဝင်လုပ်နေပါလား။"

ဖေဖေ ဦးမိုးဟိန်း၏ အသံဝါကြီးကြောင့် ပန်းမိုးထက် ကွန်ပျူတာထဲမှ လန့်နိုးသွားသည်။ ။

"ဟာ.. ဖေဖေကလည်း မိုး ဒီမှာ ဈာန်ဝင်နေတဲ့ ဟာကို"

မကျေမနပ် ရေရွတ်လိုက်ရင်း ခုံမှ ထလိုက်သည်။ ။

"ဈာန်အသာထား၊ ခု ဘယ်ချိန် ရှိပြီလဲ၊ ဖေဖေတို့ ရောက်နေတာ ညနေ (၅:၃၀) ကတည်းက ခု ညနေ (၆:၃၀) တော့မယ်၊ မလှ ပြောတော့ ရေမချိုးဘဲ (၄) နာရီလောက်ထဲက ဝင်သွားတာဆို အရမ်းမလုပ်နဲ့ ၊ တော်ကြာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မျက်မှန်တပ်နေရမယ်၊ သွားတော့.. မရှင်းတာရှိရင် ညကျမှ ဖေဖေကို မေး။"

"ဟုတ်"

ဖေဖေအမိန့်ကို မလွန်ဆန်ရဲသဖြင့် ဖိုင်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု အဆင့်ဆင့် ပိတ်ကာ ကွန်ပျူတာကို စနစ်တကျ ပိတ်လိုက်သည်။ ။

မေမေ ဆိုရင်တော့ ပြန်ပြောပြီး ဈေးဆစ်မိမှာ သေချာသည်။ ။ ဖေဖေ ကိုတော့ မပြောရဲ။ သူ (၁၀)တန်းဖြေပြီး ကွန်ပျူတာသင်တန်း မတက်မီ

ကပင် မေမေက နားအေးပါးလေးနဲ့ ငါ့အတွက် ငါလုပ်ဦးမယ်ဆိုကာ တရားစခန်း ဝင်သွားသည်။ ။

ဖေဖေကတော့ သူ့ကို ချစ်ပေမယ့် အလိုသိပ်မလိုက်။ ညာလို့ လည်း မရ။

ခုလည်း ကြည့်..

"သမီး ကွန်ပျူတာ လက်ချာစာအုပ်တွေ အခန်းထဲ မထားခဲ့နဲ့ ၊ သမီး စာဖတ်ခန်းထဲမှာ သေသေချာချာ ပြန်ထား"

ဆက်တီတွင် ထိုင်ကာ သတင်းစာ ဖတ်ရင်း သူ့ကို လှမ်းပြောနေသည်။ ။ လှည့်မကြည့်ဘဲ ကွန်ပျူတာလက်ချာ စာအုပ်များ စားပွဲပေါ်တွင် ပြန့်ကျဲထားခဲ့သည် ကို သိနေသည် ၊ မလွယ်။

"ပန်းမိုးထက် ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန်းလိုက်ရင်း ကွန်ပျူတာဘေးရှိ စာအုပ်များကို သိမ်းလိုက်သည်။ ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ ဒီကွန်ပျူတာ ပညာရပ်ကို သူ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်ထားမှ ဖြစ်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့...။

အခန်း (၂)

အေးချမ်းလှတဲ့ တောင်ကြီးမြို့ ဆောင်းတစ်ညမှာ ကော်ဖီပူပူတစ်ခွက်ကို ဇိမ်ခံသောက်ရင်းက ခွန်နေထွန်း ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကို စဉ်းစားနေမိသည်။ ။

ကလေးဘဝဆိုပေမယ့် သိပ်တော့ မငယ်တော့။ သူ ကွန်ပျူတာ တက္ကသိုလ် ပထမနှစ် ရန်ကုန်မြို့တွင် သွားတက်စဉ်က ဖြစ်သည်။ ။

"ဒါ ကျွန်တော့်သားကြီးပါ ဦးမိုးဟိန်း"

Creat Monitor of Moe ဟု အမည်သညာ ဆိုင်းဘုတ်ချိတ်ထားသည်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ကြီးမားသော ကွန်ပျူတာကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခု၏ အကြီးအကဲကြီးဖြစ်သော ဦးမိုးဟိန်းနှင့် ခွန်နေထွန်းကို ဖခင်ကြီး ဦးစဝ်ခွန်ထွန်းက မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ ။

"ဟာ.. ဟုတ်လား၊ ကိုခွန်ရဲ့ သားတောင် အတော်ကြီးပြီကို"

"ကြီးဆို ကျွန်တော်က ခင်ဗျားထက် အိမ်ထောင်ကျ စောတယ်လေ၊ ကျောင်းမပြီးခင်ထဲက ဆိုပါတော့"

"ဟား.. ဟား ဟုတ်မယ် ဟုတ်မယ်၊ University တက်တုန်းက အသားဖြူဖြူ ချောချောခန့်ခန့် ကိုခွန်ကို First year က ချာတိတ်မ ချောချောလေးတွေ လိုက်ကြိုက်လို့ ကိုခွန်ဒေဝီ မဟေသီက ကျောင်းတက်ခွင့် (၁) ပတ် ပိတ်လိုက်လို့ ကျွန်တော်တို့ စာကူးပေးရတယ်လေ"

"ဟင်း.. ဟင်း၊ သားရှေ့မှာ ငယ်ကျိုးငယ်နာတွေ မဖော်စမ်းပါနဲ့ ဗျာ၊ ဟား.. ဟား"

လူကြီးနှစ်ဦး၏ ပွင့်လင်းစွာ ခင်မင်မှုကို ကြည့်ပြီး ခွန်နေထွန်း စိတ်ထဲတွင် တင်းကျပ်မှု သိပ်မရှိတော့၊ လိုက်ရယ်လိုက်မိသည်။ ။

"ကိုင်း.. ဂျူနီယာခွန်က နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

"ကျွန်တော့်နာမည်နဲ့ တစ်လုံးပဲ လွဲတယ်၊ ခွန်နေထွန်းပေါ့ဗျာ"

"ဒါဆိုလည်း မှတ်ရလွယ်တာပေါ့၊ ကိုင်း.. မောင်ခွန်နေထွန်းရေ၊ အန်ကယ့်ကို ဘာမှ အားမနာနဲ့ ၊ Computer နဲ့ ပတ်သက်တာ အကုန် အကူအညီတောင်း၊ မင်းအဖေနဲ့ ငါ တက္ကသိုလ် အစအဆုံး တွဲခဲ့တာ၊ အဲ... အမြဲတမ်းတော့ မဟုတ်ဘူး ၊ သူ လူပျိုယောင်ဆောင်တဲ့ အချိန်မှာ ပဲပေါ့"

ဦးမိုးဟိန်းက အရွှန်းလေး ဖောက်ရင်း လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်သဖြင့် ခွန်နေထွန်းနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သွားသည်။ ။

ထိုစဉ်...

"ဖေဖေ ဖေဖေ"

ကျောပိုးအိတ် လွယ်၍ ပြေးဝင်လာသော မြီးကောင်ပေါက်အရွယ် ချစ်စရာကောင်မလေးကို ခွန်နေထွန်း စတင် ဆုံစည်းလိုက်သည်။ ။

အပြစ်ကင်းစင်လှသော မျက်လုံးရွဲကြီးဖြင့် သူ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သော ထိုမိန်းကလေးကို ထိုစဉ်က ခွန်နေထွန်း ဖြူစင်စွာ တွယ်တာမိသည်။ ။

"ဟာ.. ကျုပ်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးရတနာလေး လာပါပြီဗျာ၊ ဘယ်ရမလဲ ကိုခွန်ရဲ့ ၊ အိမ်ထောင်ကျ နောက်ကျပေမယ့် ကျွန်တော်လည်း ရတနာလေးနဲ့ ပါဗျာ"

"ခင်ဗျားသမီးက ချစ်စရာလေးပဲ၊ တစ်ယောက်ထဲပဲလား"

"မှန်ပါဗျာ၊ next for တော့ မလာတော့ဘူး ထင်ပါ၊ အသက်လည်း (၄၀)ကျော်တော့မယ်လေ"

"(၂)ယောက်စလုံးပဲလား"

"Same year ပါပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ သာ မသိတာ"

"အေးဗျာ၊ အေးအေးဆေးဆေးမှ အိမ်လာလည်ဦးမယ်"

ဦးမိုးဟိန်းက ခွန်နေထွန်းအဖေ ပြောစကားကြောင့် အလန့်တကြား မော့ကြည့်ရင်း..

"အလိုဗျာ (၂၄) နာရီ ရတနာတွေကြားမှာ မြှုပ်နှံထားတဲ့ ကုန်သည်ကြီးရဲ့ အေးအေးဆေးဆေးဆိုတဲ့ အချိန်ကို ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ပြီး (၁၅) နှစ်ကြာတဲ့ အထိ စောင့်နေတုန်းပါပဲ၊ ဇနီးမယားနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဖို့လေ"

"အေးဗျာ.. ပြောရင်လည်း ခံရမှာပဲ"

"ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျား အချိန်မရရင် ခင်ဗျားဆီ ကျွန်တော် သိတာထက်ကို ခေါ်လာပြီး မိတ်ဆက်ပေးပါ့မယ်၊ ကိုင်း.. ဆို၊ ဘယ်နေ့

လာရမလဲ"

ဦးစဝ်ခွန်ထွန်း ခေါင်းကုတ်လိုက်သည်။ ။

"အားနာတယ်ဗျာ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ခု သားတော်မောင်အတွက် အချိန်လုပြီး ခင်ဗျားဆီ လိုက်ပို့ပြီးတာ နဲ့ မိုးကုတ်ဘက် ထွက်မှာ "

"ဖြောင်း"

ဦးမိုးဟိန်း ကျယ်ပြန့်လှသော သူ့နဖူးပြင်ကို ဖြောင်းခနဲ ရိုက်လိုက်ရင်း..

"as you like ပါဗျာ as you like"

အလွန်အလုပ်များ သော လူကြီးနှစ်ဦး၏ ပေါ့ပါးစွာ တွေ့ဆုံခန်းကို နားမလည်နိုင်စွာ ငေးကြည့်နေသော မိန်းကလေးက ဆက်ပြီး သည်းခံနိုင်ဟန် မတူဘဲ ဝင်ရောက် စွက်ဖက်လိုက်သည်။ ။

"ဖေဖေ ဖေဖေ ဖေဖေ"

ဦးမိုးဟိန်း ထိုင်ခုံနား ကပ်ထိုင်ရင်း ခေါ်လိုက်သည်။ ။

"ဖေဖေတို့ ကလည်း ဘာမှန်းမသိဘူး၊ သမီးလည်း သိချင်တယ်လေ"

ရဲတင်းသွက်လက်စွာဖြင့် ဝင်ပြောလာသူ သူ့သမီးကို ဦးမိုးဟိန်းက ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ခေါင်းကလေး ပွတ်လိုက်ပြီး..

"ဆောရီး သမီး၊ ဘဲရီးဆောရီး ငါ့သမီး လူကြီးလူကောင်းကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ ဒီလို သမီးရဲ့ ၊ ဒီဘက်က ဘာဘာ ဖေဖေ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း ဦးစဝ်ခွန်ထွန်းတဲ့ ၊ ဒီဘက်က..."

"ဘယ်ကျောင်းလဲ ဖေဖေ"

အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် တိတိကျကျ အဖြေကို ဝင်မေးလိုက် ပြန်သည်။ ။

"ဟေ.. ဟုတ်သားပဲ၊ ဖေဖေ ပြောတာ မတိကျဘူး ဖြစ်သွားတယ်၊ တက္ကသိုလ်တုန်းကပေါ့၊ ဒီမောင်ခွန်နေထွန်းလို တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ဘဝတုန်းကပေါ့ သမီးရယ်"

"ဒီအစ်ကိုကြီးက တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားလား"

"ဟုတ်တယ် သမီးရဲ့ ၊ computer ပထမနှစ်ပေါ့၊ ဒါနဲ့ သမီးကရော ဘယ်နှစ်တန်းလဲ"

ဦးစဝ်ခွန်ထွန်းက သဘောကျစွာ ဖြေရင်း မေးလိုက်သည်။ ။

"သမီးက ရှစ်တန်း"

သူ့အဆင့်အတန်းကို ဂုဏ်ယူစွာ ဖြေလိုက်သည်။ ။

"ဟုတ်လား.. တယ်တော်ပဲ၊ နာမည်ကရော"

"ဖြေ လိုက်လေ သမီး"

သူ့အဖေကို ခွင့်တောင်းသလို ကြည့်နေသဖြင့် ဦးမိုးဟိန်းက ခွင့်ပြုစကား ပြောပေးလိုက်သည်။ ။ ဒီတော့..

"ပန်းမိုးထက်"

လှလိုက်တဲ့ နာမည်လေး၊ ခွန်နေထွန်း ရင်ထဲက ပြောလိုက်သည်။ ။
နောက်ဆက်တွဲ ထွက်လာသည့် ဦးခွန်ထွန်း၏ စကားကို ပန်းမိုးထက် မှတ်ချက်ပြုသံကြောင့် ခွန်နေထွန်း၏ ရင်ထဲတွင် သံယောဇဉ် ဆူးတစ်ချောင်း စိုက်ဝင်ခဲ့ရသည်။ ။

"သမီးနာမည်က ချစ်စရာလေးပဲ။ ဒါ ဘာ သားနော်၊ ခွန်နေထွန်း တဲ့ ၊ ရန်ကုန်မှာ ထားခဲ့မယ်၊ သမီးဆီ လာလည်လိမ့်မယ်၊ ဘာနဲ့ သမီး ဖေဖေက ညီအစ်ကိုလို ခင်တော့ အဘသားက သမီးအစ်ကိုပေါ့"

မျက်လုံးလေး ဝိုင်းသွားသည် ။ တစ်ဦးတည်းသော သမီး၏ မျှော်လင့်တောင့်တနေသည့် မောင်နှမ မေတ္တာရောင်ပြန်၏ ပဲ့တင်သံက လေး ထွက်ပေါ်လာသည် ။

"ဟင်.. ဒါဆို သမီးကိုကိုပေါ့"

သမီးကိုကိုတဲ့ လားကွယ်။ ခွန်နေထွန်း နှုတ်မှ မပြော၊ ရင်ထဲမှ ပြော လိုက်မိတော့သည် ။
